

Ἐνιαύσιος Ἐορτολογικὸς Στέφανος

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾶ μνήμῃ αὐτῆς (14η Ἀπριλίου)

Ἡ Ἅγια Θωμαῖς ἡ Μάρτυς τῆς Σωφροσύνης*

ΚΑΠΟΤΕ ὁ Ἄββᾶς Δανιὴλ πῆγε μὲ τὸ μαθητή του στὴν Ἀλεξάνδρεια κι ἐνῶ βρισκόταν ἐκεī συνέβη τὸ ἔξῆς γεγονός.

* * *

ΚΑΠΟΙΟΣ Μοναχὸς τοῦ Δεκάτου Ὁγδο-
ου τῆς Ἀλεξάνδρειας εἶχε γιό, ποὺ πῆρε γιὰ γυναίκα μία κόρη δεκα-
οχτὸν χρόνων. Ἐμεινε λοιπὸν μαζὶ μὲ τὸ γιό του, ὁ ὅποιος ἦταν
ψαράς.

Ο ἔχθρὸς ὅμως τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν ψυχῶν μας, ὁ διάβολος,
διέγειρε σαρκικὸ πόλεμο στὸ γέροντα γιὰ τὴ νύφη του καὶ ζητοῦσε
εὔκαιρία νὰ κοιμηθεῖ μαζί της καὶ δὲν ἔβρισκε. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ τὴ
φιλάει συχνά, καὶ ἡ κόρη τὸν ἀνεχόταν σὰν πατέρα.

Μία ἡμέρα ἦρθαν ψαράδες, πρὶν ἀκόμα ξημερώσει, καὶ φωνά-
ζουν τὸ νέο γιὰ νὰ πᾶνε στὸ ψάρεμα.

“Οταν ἔφυγε ὁ νέος, ὁ πατέρας ἐπιτέθηκε στὴ νύφη του.

Τοῦ λέει τότε ἡ κόρη: «Τί εἶναι τοῦτο πατέρα; Πήγαινε καὶ κάνε τὸ
σταυρό σου, γιατὶ αὐτὸ εἶναι ἔργο διαβολικού».

Αὐτὸς ὅμως δὲ δεχόταν νὰ φύγει. Πάλεψε γιὰ πολύ, μὰ ἡ κόρη
δὲν τὸν δεχόταν. Πάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι κρεμόταν τὸ σπαθὶ τοῦ
γιοῦ του· θέλοντας λοιπὸν νὰ τὴ φοβίσει, βγάζει τὸ σπαθὶ ἐναντίον

της καὶ λέει: «Ἄν δὲ μὲ ύπακούσεις, θὰ σὲ χτυπήσω μὲ αὐτὸ τὸ σπαθί».

Αὐτὴ τοῦ ἀπάντησε: «Καὶ κομμάτι-κομμάτι νὰ γίνω, αὐτὸ τὸ παράνομο πράγμα δὲν τὸ κάνω ποτέ».

Οργίστηκε λοιπόν, καὶ μὲ μανία χτυπᾶ ξαφνικὰ μὲ τὸ σπαθί, κατακυριευμένος ἀπὸ τὸ διάβολο, καὶ πετυχαίνει τὴν κόρη στὴ μέση, κόβοντάς την στὰ δύο.

Καὶ ἀμέσως τὸν τύφλωσε ὁ Θεὸς καὶ γύριζε ψάχνοντας τὴ θύρα χωρὶς νὰ τὴ βρίσκει.

“Οταν ξημέρωνε, ἔρχονται ἄλλοι ψαράδες ζητώντας τὸ νέο.

Τοῦ φώναξαν καὶ ἀπάντησε ὁ πατέρας του: «Πῆγε νὰ ψαρέψει· ὅμως ποῦ εἶναι ἡ θύρα, γιατὶ δὲ βλέπω».

Τοῦ λένε: «Ἐδῶ εῖναι».

Ἀφοῦ ἄνοιξαν καὶ μπῆκαν, βλέπουν τὸ ἔγκλημα ποὺ ἔγινε. Τοὺς λέει τότε: «Συλλάβετέ με καὶ παραδῶστε με, γιατὶ ἔκανα φόνο».

Τὸν συνέλαβαν λοιπὸν καὶ τὸν παρέδωσαν στὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως. Ὁ ἄρχοντας ἔκανε ἀνακρίσεις, ἔμαθε ἀπὸ αὐτὸν ὅλη τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν θανάτωσε μετὰ ἀπὸ βασανιστήρια.

* * *

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ αὐτά, ὁ Ἄββᾶς Δανὶὴλ λέει στὸ μαθητή του: «Πάμε νὰ δοῦμε τὸ λείψαντο τῆς κόρης».

“Οταν ἔφτασαν στὸ Δέκατο Ὁγδοο τῆς Ἀλεξάνδρειας, οἱ Πατέρες καὶ οἱ Μοναχοὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἄββᾶς Δανὶὴλ καὶ πῆγαν νὰ τὸν συναντήσουν.

Καὶ τοὺς λέει ὁ Γέροντας: «Κάνετε εὐχῆ, Πατέρες. Τὸ λείψαντο τῆς κόρης δὲν πρόκειται νὰ ταφεῖ παρὰ μόνο μαζὶ μὲ τοὺς Πατέρες».

Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς γόγγυζαν ἐπειδὴ εἶπε νὰ θαφτεῖ μαζὶ μὲ τοὺς Πατέρες γυναίκα, καὶ μάλιστα σκοτωμένη.

Καὶ ὁ Γέροντας τοὺς λέει: «Αὔτὴ ἡ γυναίκα εἶναι Ἀμμᾶ (ἀντίστοιχο τοῦ Ἄββᾶ) δική μου καὶ δική σας, γιατὶ πέθανε γιὰ χάρη τῆς σωφροσύνης».

Τότε λοιπὸν ἔπαψαν νὰ ἀντιλέγουν στὸ Γέροντα καὶ τὴν ἔθαψαν μαζὶ μὲ τοὺς Πατέρες.

Καὶ ὁ Γέροντας ἀφοῦ ἀσπάστηκε τοὺς Πατέρες, ἐπέστρεψε μαζὶ μὲ τὸ μαθητή του στὴ Σκήτη.

‘Ο Μοναχὸς ποὺ εἶχε πειρασμὸ

ΚΑΠΟΙΑ ήμέρα ἑνας ἀδελφὸς τῆς Σκήτεως πολεμήθηκε ἀπὸ τὸ δαιμόνα τῆς πορνείας, κι ἐπειδὴ ἡ ἐνόχληση ἦταν σφοδρή, πῆγε καὶ τὸ εἶπε στὸν ἀββᾶ Δανιήλ.

Καὶ ὁ Γέροντας τοῦ λέει: «Πήγαινε στὸ Δέκατο Ὀγδοο τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ μεῖνε πάνω στὸ κοιμητήριο τῶν Πατέρων καὶ πές· ὁ Θεὸς τῆς Θωμαΐδος βοήθησέ με καὶ ἀπάλλαξέ με ἀπὸ τὸν πειρασμὸ τῆς πορνείας. Καὶ ἐλπίζω στὸ Θεὸν ὅτι θ' ἀπαλλαγεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμό».

‘Ο ἀδελφός, λοιπόν, παίρνοντας τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐντολὴν τοῦ Γέροντα, πῆγε στὸ Δέκατο Ὀγδοο κι ἔκανε ὅπως τὸν πρόσταξε.

Ἐπέστρεψε στὴ Σκήτη μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες καὶ πέφτει στὰ πόδια τοῦ Γέροντα λέγοντας: «Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὶς εὐχές σου, δέσποτα, ἐλευθερώθηκα ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς πορνείας».

Τοῦ λέει ὁ Γέροντας: «Πῶς ἐλευθερώθηκες;».

Λέει ὁ ἀδελφός: «Ἐκανα μόνο δώδεκα μετάνοιες καὶ ξάπλωσα πάνω στὸ κοιμητήριο καὶ κοιμήθηκα. Ἐρχεται λοιπὸν μιὰ κόρη καὶ μοῦ λέει· Ἄββᾶ, Ἄββᾶ, πᾶρε αὐτὴ τὴν εὐλογία καὶ πήγαινε στὸ κελλί σου. Καὶ μόλις πῆρα τὴν εὐλογία, ἀμέσως ἀνακουφίστηκα ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ κατάλαβα ὅτι ἐλευθερώθηκα. Τί ἦταν ὅμως αὐτὴ ἡ εὐλογία, δὲ γνωρίζω».

Καὶ ἀπαντᾶ ὁ Γέροντας: «Τέτοια λοιπὸν παρρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔχουν ὅσοι ἀγωνίζονται γιὰ τὴ σωφροσύνη».

(*) Ἀπὸ τὸ βιβλίο: «Ο ἀββᾶς Δανιὴλ τῆς Σκήτεως», σελ. 29-33, ἔκδοσις «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1988. Ἐπιμέλ. ἡμετ.